

Μια ασφαλής λύση, που προβλέπεται από τη νέα νομοθεσία του Καλλικράτη

Αν ο δήμος θεωρεί ανεπιθύμητη και ανώφελη τη Βικελαία, ας την αναλάβει η Περιφέρεια Κρήτης

Η Βικελαία Βιβλιοθήκη, με τους θησαυρούς της γνώσης και της έρευνας για την ιστορία και τον πολιτισμό, έχει απεριόριστο πεδίο δράσης. Οφείλει και μπορεί να αναπτύξει πολλές δράσεις. Για να το κάνει όμως αυτό δεν φτάνει το φιλότιμο των υπαλλήλων της ή ενός ή δύο δημοτικών παραγόντων, που μπορεί να ξεφύγουν από τη λογική του υπόλοιπου δήμου. Χρειάζεται πλήρη και απόλυτη στήριξη, πεδίο να εργαστεί όπως πρέπει και να συνεχίζει να προσφέρει.

Η Ε.Ε. τώρα πλέον στηρίζει και ενισχύει αυτό τον τομέα, της ανάδειξης της πολιτιστικής ιστορικής και αρχαιολογικής κληρονομιάς. Αυτός είναι ο τομέας στον οποίο η Ελλάδα έχει ένα σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι όλων των άλλων εταίρων της. Τα εκατομμύρια των επισκεπτών της χώρας μας δεν έρχονται μόνο για τον ήλιο και όσες παραλίες

απέμειναν. Έρχονται γιατί γνωρίζουν τι αντιπροσωπεύει η Ελλάδα στον τομέα της ιστορίας και του πολιτισμού. Άρα αυτό το στοιχείο μπορεί να αποδειχτεί η δική μας απάντηση στη σημερινή (και) οικονομική κρίση της ελληνικής κοινωνίας.

Η στάση του δήμου Ηρακλείου στην πράξη δείχνει ότι ούτε υπερήφανος είναι για τη Βιβλιοθήκη του, ούτε διάθεση να τη στηρίξει έχει. Η νέα μορφή της καλλικρατικής αυτοδιοίκησης μπορεί όμως να δώσει λύσεις. Αν ο δήμος θεωρεί - όπως δείχνει τώρα - ότι η Βιβλιοθήκη είναι βάρος για τους ιθύνόντές του, υπάρχει άλλος δρόμος. Ίσως η λύση να μπορεί να δοθεί από την περιφέρεια. Ο νέος νόμος της αυτοδιοίκησης διαμορφώνει τις προϋποθέσεις η υπηρεσία (...) της Βικελαίας να μεταταχθεί ως έχει στην αιρετή περιφέρεια Κρήτης. Η μετάταξη των υπαλλήλων δεν είναι μια δύσκολη υπόθεση. Υπάρχει το

νομικό πλαίσιο.

Η προϋπάρχουσα νομοθεσία λύνει και το πρόβλημα της παρουσίας της υπηρεσίας, όπως προέκυψε από το κληροδόχημα του Δημητρίου Βικελά. Νομικοί στους οποίους απευθυνθήκαμε μάς ξεκαθάρισαν ότι εφόσον στη διαθήκη του Βικελά υπάρχει η πρόβλεψη ότι η βιβλιοθήκη του, απ' την οποία δημιουργήθηκε αρχικά η Δημοτική Βιβλιοθήκη, είναι δωρεά στο δήμο Ηρακλείου, αυτό μπορεί να αλλάξει με απόφαση του Πρωτοδικείου. Και αν δήμος και περιφέρεια συμφωνήσουν σε κάτι τέτοιο, η διαδικασία είναι απλή και δεν διαρκεί επί μακρόν.

Ίσως αυτή λοιπόν να είναι η λύση, αν ο δήμος δεν χρειάζεται τη Βικελαία, ή θεωρεί ότι δεν τη θέλει, γιατί δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην ευθύνη που απέναντί της, σε όλα τα επίπεδα. Πάντως να παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν σήμερα, είναι ανεπίτρεπτο. Εί-

να προσβλητικό για την ιστορία όχι μόνο της Βιβλιοθήκης, αλλά την ίδια την ιστορία και τον πολιτισμό της Κρήτης. Επομένως ο δήμος θα πρέπει να αποφασίσει. Ή θα πρέπει να εκπληρώσει το χρέος που έχει, ή θα πρέπει να δώσει άλλη λύση, όπως αυτή που περιγράφουμε.

Η περιφέρεια, εφόσον η πολιτική της ηγεσία επιθυμεί να δοθεί μια τέτοια λύση, έχει από την πλευρά της τη δική της ευθύνη να στηρίξει τη Βικελαία. Ας συζητήσουν το θέμα περιφερειάρχης και δήμαρχος. Η Βικελαία θα μπορεί έτσι να αναδειχτεί σε ένα παγκρήτιο μορφωτικό ίδρυμα, που θα πρέπει να είναι ασφαλής στους στόχους της περιφερειακής αρχής, μια «ομπρέλα» των επιμέρους φορέων του νησιού, στον τομέα της έρευνας της ιστορίας και του πολιτισμού, της διάσωσης και προβολής των αρχαικών συλλογών, των εκδόσεων, της οργάνωσης επιστημονικών

Οι σημερινοί χώροι είναι ελάχιστοι για τους 235.000 τόμους βιβλίων

συνεδρίων, εκθέσεων κ.α. Και τελικά, την προβολή του νησιού, μέσω όλων αυτών. Τις δυνατότητες, παρά την απο-

δυνάμωσή της, τις έχει και τώρα η Βικελαία. Ούτε ο έρωτας για τα ωραία και θαυμαστά λείπει απ' τους ανηρώ-

πους της, ούτε η φαντασία στο σχεδιασμό. Με την προϋπόθεση να βρεθούν στο κατάλληλο περιβάλλον που

Οι ελπίδες που δημιούργησε τον Μάιο του 2009 ο δήμαρχος Γιάννης Κουράκης

με άρθρο του στο αφιέρωμα της «Π» για τη Βιβλιοθήκη

«Στήριξη της Βικελαίας με όλες τις δυνάμεις του δήμου»...

Πριν από 21 μήνες, τον Μάιο του 2009, ο δήμαρχος Ηρακλείου κ. Γιάννης Κουράκης με κείμενό του στο πρώτο από τα δύο τεύχη του αφιερώματος της «Π» στην ιστορία της Βικελαίας ανέπτυξε την πολιτική που ο δήμος θα εφάρμοζε άμεσα, όπως έγραφε, για την πλήρη στήριξη της. Οι θέσεις του εκείνες μας έβρισκαν, και μας βρίσκουν φυσικά ακόμη σήμερα, απόλυτα σύμφωνους. Με τη διαφορά ότι και από τότε σημειώναμε, στο προλογικό σημείωμά του δεύτερου τεύχους, ότι όλα αυτά που υποσχόταν θα έπρεπε να γίνουν άμεσα πράξη. Και προσθέταμε ότι τα γραπτά μένουν. Επειδή, λοιπόν, τα γραπτά πράγματι μένουν για να μας υπενθυμίζουν και τις δημόσιες δεσμεύσεις, παραθέτουμε το συγκεκριμένο απόσπασμα του κειμένου του κ. Κουράκη, μαζί με το σχολιασμό που και τότε είχαμε κάνει.

Ο τίτλος ήταν μάλλον εντυπωσιακός: **«Τι σχεδιάζει ο Δήμος για τη βιβλιοθήκη. Το Ηράκλειο πρέπει να είναι υπερήφανο και να στηρίξει τη Βικελαία».**

«Η σημερινή Δημοτική Αρχή έχει επίγνωση της μεγάλης ευθύνης της απέναντι στους «θησαυρούς» της Βιβλιοθήκης, τα βιβλία και τα αρχεία της. Ξέρει ότι πάνω στα ράφια της «φιλοξενείται» ολόκληρη η ιστορία της Κρήτης, και είναι αποφασισμένη να την ενισχύσει με όλες τις δυνάμεις.

Από την πρώτη στιγμή θεωρήσαμε ότι η Βικελαία δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί σε ένα εξαιρετικά επικίνδυνο και ανεπαρκή χώρο. Γι' αυτό αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε ριζική ανακατασκευή του μεγάλου «Αχτάρικου», ώστε να δημιουργηθεί εκεί ένας σύγχρονος και άνετος χώρος που θα αποτε-

λέσει τη μόνιμη στέγη της. Τη «Στέγη των Γραμμάτων και των Τεχνών», όπως την είχε οραματιστεί, από το 1938 ακόμη, ο Μάρτυρας -Δήμαρχος Μηνάς Γεωργιάδης. Ένα όραμα που δυστυχώς δεν πρόλαβε να το υλοποιήσει, καθώς ακολούθησε ο πόλεμος και η εκτέλεσή του από τους Γερμανούς κατακτητές με τους 62 Μάρτυρες.

Στο σύγχρονο κτίριο το οποίο σύντομα θα είναι έτοιμο για χρήση, στοχεύουμε η Βικελαία να αποτελέσει και πάλι ένα δυναμικό πνευματικό εργαστήριο έρευνας, επιμόρφωσης και πολιτισμού. Όπως και στις μέρες του σπουδαίου εφόρου της Νίκου Γιανναδάκη, που ο πρόωρος θάνατός του άφησε δυσαναπλήρωτο κενό στο πνευματικό Ηράκλειο...

Κι επειδή ζούμε στην ψηφιακή εποχή, οι δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα γι' αυτό το πνευματικό ίδρυμα είναι απεριόριστες. Καθώς, η ψηφιοποίηση των βιβλίων και των αρχείων που ολοκληρώνεται, διευκολύνει αφάνταστα την έρευνα αλλά και την προσέγγιση στις πηγές. Στο νέο κτίριό της επίσης, τα ανακαινισμένα «Αχτάρικά», θα μπορεί να λειτουργήσει ένας σύγχρονος χώρος, με τη μορφή βιβλιοπωλείου -ίντερνέτ καφέ, το οποίο θα αξιοποιεί και την ψηφιακή τεχνολογία. Εκεί ο βιβλιόφιλος θα μπορεί να αντλεί τις πληροφορίες του είτε ηλεκτρονικά, μέσω ίντερνετ, ή με τον συμβατικό τρόπο από τα βιβλία ή τα αρχεία. Άμεσος στόχος μας επίσης είναι, πριν ακόμα

η Βικελαία επιστρέψει στο ανακαινισμένο κτίριό της, να γίνει η σύνταξη του Οργανισμού της. Δεν μπορεί αυτή η σπουδαία Βιβλιοθήκη με το Διεθνώς αναγνωρισμένο έργο να αποτελεί μια από τις πολλές υπηρεσίες του Δήμου. Πρέπει να της δώσουμε τα «φτερά», να της ανοίξουμε ορίζοντες. Να μπορεί να ανταποκριθεί στη μεγάλη αποστολή της, χωρίς τις δυσκίνητες διαδικασίες της γραφειοκρατίας του ελληνικού δημοσίου. Να μπορεί να πάρει πρωτοβουλίες, να εξασφαλίσει νέες συλλογές βιβλίων και αρχείων, να οργανώσει συνεδρία ή εκθέσεις, να αναζητήσει ακόμη χορηγίες, κατά τα πρότυπα των σύγχρονων βιβλιοθηκών, χωρίς να νιώθει πάνω της το αποκραδιστικό γραφειοκρατικό βάρος του ανελαστικού Δημοσίου.

Φυσικά όλα αυτά απαιτούν ενεργό συμπαράσταση, στοργή και αμέριστη βοήθεια, του Δήμου. Οφείλουμε να «προικοδοτήσουμε» τον νέο Οργανισμό με τακτική χρηματοδότηση και επαρκές προσωπικό, για να μπορεί να προχωρήσει τις έρευνες και τις μελέτες στα σημαντικά βενετσιάνικα, τουρκικά, γερμανικά αρχεία, αλλά και στα υπόλοιπα.

Ο τομέας της επιμόρφωσης των ειδικών ή μη πολιτών, στον οποίο δίνουμε ιδιαίτερο βάρος με την οργάνωση των πανεπιστημιακού επιπέδου σεμιναρίων, είναι απόφαση μας να συνεχιστεί. Πάντα με υψηλό επίπεδο ει-specialties, από το Πανεπιστήμιο της Κρήτης ή αντίστοιχα ιδρύ-

ματα της χώρας».

Λίγες εβδομάδες αργότερα, στο δεύτερο τεύχος του αφιερώματος για τη Βικελαία, στο προλογικό σημείωμά μας αναφέραμε, με αφορμή το ελιποδόφρο, τότε, κείμενο του δημάρχου:

«Η Βικελαία σήμερα χρειάζεται τη γενναία στήριξη δήμου και δημοτών για να φτάσει και πάλι στο επίπεδο που την είχαν φέρει ο Νίκος Γιανναδάκης και η ομάδα των συνεργατών του, εντός κι εκτός Βιβλιοθήκης, τις δεκαετίες του 1980 και του 1990. Κι εδώ οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι το κείμενο που ειδικά για το αφιέρωμα της «Π» συνέγραψε ο δήμαρχος κ. Γιάννης Κουράκης, μας δίνει ελπίδα. Η πρότερη επιφυλακτική στάση του απέναντι στη Βιβλιοθήκη, φαίνεται τώρα ότι δεν υπάρχει. Με το κείμενό του ο κ. Κουράκης έδειξε να έχει πλέον ξεπεράσει τους σκοπέλους που προκαλούσαν διάφοροι συμβολάτορες και να είναι αποφασισμένος να στηρίξει με κάθε τρόπο τον διαχρονικό πλούτο της πόλης. Με τη διαφορά ότι όλα αυτά που περιέγραψε, για τη σύσταση του οργανισμού, την «προικοδότηση» της Βιβλιοθήκης, την ενίσχυση της, χωρίς πλέον να τίθενται θέματα συγκατοίκησης - σε βάρος της Β.Δ.Β. - με εμπορικές νυκτερινές δραστηριότητες, θα πρέπει να μπου σύντομα σε τρεχιά υλοποίηση. Το ελπίζουμε, το ευχόμαστε και το αναμένουμε, θυμίζοντας ότι τα γραπτά μένουν».

Οι υποσχέσεις όμως έμειναν ανεκπλήρωτες μέχρι σήμερα...

Παρά τις δημόσιες και γραπτές υποσχέσεις του δημάρχου η σημερινή πραγματικότητα είναι τραγική. Απ' όσα τότε έγραφε, όχι μόνο δεν υλοποιήθηκε το παραμικρό, παρά το γεγονός ότι αναφέρονταν σε άμεσες ενέργειες, αλλά αντίθετως πολλά πράγματα έγιναν χειρότερα, ενώ φάνηκε ότι οι διαθέσεις της δημοτικής αρχής κάθε άλλο παρά φιλικές προς τη Βικελαία είναι σήμερα... Περισότερο μοιάζει να είναι ξενόσωμα στη λογική πολλών κορυφαίων παραγόντων της, εκείνων των καθημερινών συναμλητών του δημάρχου...

Ας δούμε, λοιπόν, για κάθε υπόθεση του δημάρχου, με τη σειρά που τις παρουσίασε, ποια είναι η πραγματικότητα σήμερα. **Έγραφε:** το Ηράκλειο πρέπει να είναι υπερήφανο και να στηρίξει τη Βικελαία. Η δημοτική αρχή έχει επίγνωση της ευθύνης της και είναι αποφασισμένη να την ενισχύσει με όλες τις δυνάμεις της.

Η σημερινή πραγματικότητα: άμεσοι συνεργάτες του αναρωτιούνται για τις ωφέλειες του δήμου απ' τη Βικελαία κι επίσης τι κάνει το προσωπικό της...

Η μία υπάλληλος που δόθηκε... γενναιά από εκείνους που μετατάχθηκαν από τη νομαρχία (ένανς δεύτερος έφυγε αμέσως χωρίς να αντικατασταθεί) επέστρεψε πίσω με εντολή του ίδιου αντιδημάρχου, για να τεθεί στη διάθεση της διευθύνσης προσωπικού και να αποφασιστεί στη συνέχεια πού θα τοποθετηθεί. Μάλλον ως αναπληρωτής στην υπεραπλήρω γραμματεία κάποιου δημοτικού παράγοντα... Δηλαδή, οπουδήποτε αλλού εκτός της Βικελαίας, στην οποία η υπάλληλος είχε τις γνώσεις και ήθελε να

προσφέρει σημαντική εργασία σε σχέση με τα αρχεία, ευθύνη που της είχε ήδη ανατεθεί... **Ακόμη,** οι τελευταίες εξαιρετικές εκδόσεις, που έχουν κυκλοφορήσει από τα τέλη Οκτωβρίου, παραμένουν στις κούτες, καθώς η δημοτική αρχή δεν τις έχει παρουσιάσει καν.

Έγραφε: ο δήμος σύντομα θα παραδώσει για χρήση τα «Αχτάρικά» για τη μόνιμη στέγη της Βικελαίας, την οποία σχεδιάζει να μεταξελίξει σε Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, όπως την είχε οραματιστεί ο μάρτυρας δήμαρχος Μηνάς Γεωργιάδης (και ο μακαρίτης Νίκος Γιανναδάκης, προσθέτουμε).

Η σημερινή πραγματικότητα: το κτίριο -και για αντικειμενικούς ασφαλώς λόγους- παραμένει ανολοκλήρωτο και η Βικελαία υλοποιείται σε διάσπαρτους χώρους -ενώ το 90% των βιβλίων και των περιοδικών, κυρίως αυτών του 19ου αιώνα, είναι κλεισμένα σε υπόγειες αποθήκες, παρέα με τα παντικία. Η ίδια η βιβλιοθήκη Βικελά, η δωρεά της οποίας ήταν η αφορμή να δημιουργηθεί η Βιβλιοθήκη, είναι σε κούτες και δεν εκτίθεται...

Αντί της Στέγης Γραμμάτων, η Βικελαία παραμένει ακέφαλη, χωρίς καν επιτροπή εποπτείας, εδώ και μήνες, με συνέπεια ουδείς να ασχολείται με τα θέματά της, εκτός κι αν πρέπει να της πάρουν προσωπικό...

Έγραφε: στήριξη στην ψηφιακή παρουσίαση των θησαυρών της, η ψηφιοποίηση των οποίων σύντομα ολοκληρώνεται.

Η σημερινή πραγματικότητα: η πρόσβαση στις ψηφιακές συλλογές της Βικελαίας είναι σχεδόν αδύνατη. Ενώ ο δήμος δεν πάρασε ποτέ στην ηλεκτρονική του σελίδα αυτά τα αρχεία της Βικε-

λαίας, σα να πρόκειται για κάτι ξένο προς αυτόν. Αντίθετα σε περίοπτη θέση η σελίδα προβάλλει άλλες δραστηριότητες (συναιλίες τραγουδιστών της αθηναϊκής παραλιακής, αμφιβολής ποιότητας άλλες «καλλιτεχνικές» δραστηριότητες, «χρυσά» καρναβάλια, κ.λ.π.)

Και μια λεπτομέρεια: εκατομμύρια έγγραφα και πολλές χιλιάδες βιβλία απομένουν να ψηφιοποιηθούν. Η ΕΡΤ, για παράδειγμα, πήρε από το ΕΣΠΑ πολλά εκατομμύρια ευρώ για την ψηφιοποίηση των αρχείων της. Ο δήμος ενδιαφέρθηκε καθόλου για τη μόνη χρηματοδοτική πηγή που σήμερα υπάρχει; Πόσα και πόσα προγράμματα δεν πέρασαν χωρίς να ενδιαφερθεί κανείς, παρά τις προτάσεις που κατά καιρούς γίνονταν...

Ακόμη, η υπάλληλος που δόθηκε και πάρθηκε πίσω, ακριβώς τον τομέα της ψηφιοποίησης των αρχείων είχε αναλάβει.

Έγραφε: δεν μπορεί η σπουδαία Βιβλιοθήκη με το διεθνώς αναγνωρισμένο έργο να αποτελεί απλώς μια από τις πολλές υπηρεσίες του δήμου. Πρέπει να λειτουργήσει στα πρότυπα των σύγχρονων βιβλιοθηκών, χωρίς τις δυσκίνητες διαδικασίες και το αποκραδιστικό βάρος του ανελαστικού Δημοσίου. Πριν επιστρέψει στο κτίριό της θα εξελιχθεί σε Οργανισμό.

Η σημερινή πραγματικότητα: όχι μόνο παραμένει μια μικρή υπηρεσία, αλλά λειτουργεί πιο συρρικνωμένη και υποβαθμισμένη, ενώ στο «πρωτόκολλο» του δήμου ίσως είναι η τελευταία. Από τους 30 και πλέον υπαλλήλους που κάποτε είχε, έχουν παραμείνει μόλις 12. Πάνω από τη Βικελαία είναι οι διευθύνσεις προσωπικού, οικονομικού, πολιτι-

σμού κ.λ.π. οι τμηματάρχες, οι διευθυντές, οι πολιτικοί προϊστάμενοι αυτών των υπηρεσιών, ενώ η ίδια δεν έχει επιτροπή εποπτείας και πολιτικό προϊστάμενο. Φυσικά οργανισμός, ούτε στα χαρτιά, δεν σχεδιάστηκε ποτέ.

Έγραφε: ο Οργανισμός θα προικοδοτηθεί με τακτική χρηματοδότηση.

Η σημερινή πραγματικότητα: για την παραμικρή δαπάνη, π.χ., έκδοσης ή αγοράς βιβλίων (για τα αυτονόητα...) θα πρέπει να δοθούν πολλές γραφειοκρατικές μάχες... Κόβονται εκδηλώσεις για το παιδικό βιβλίο, με κόστος 2.000 ευρώ, ενώ το δημοτικό συμβούλιο εγκρίνει 130.000 ευρώ για το καρναβάλι... Προφανώς τα 2.000 ευρώ για μια εκδήλωση παιδικού βιβλίου είναι σπατάλη, όχι όμως και τα 130.000 για μια καρναβαλική εκδήλωση καρναβαλιού, ή, αντίστοιχα, τα δεκάδες χιλιάδες ευρώ για μια χριστουγεννιάτικη εκδήλωση με κάποιο γνωστό αοιδό της Αθήνας. Ή τα πολλές δεκάδες χιλιάδες ευρώ που δίδονται στις δεκάδες εκδηλώσεις του καλοκαιριού, πολλές από τις οποίες αναρωτείται κανείς γιατί εντάσσονται στα δημοτικά φεστιβάλ.

Βλέπετε, μια εκδήλωση που θα φέρει τα παιδιά κοντά στη Βιβλιοθήκη και το παιδικό βιβλίο, δεν είναι στις προτεραιότητες. Η μεταφορά επωνύμων αοιδών (κι όχι φυσικά η στήριξη των τοπικών πρωτοβουλιών) είναι όμως στις προτεραιότητες.

Έγραφε: ο δήμος οφείλει να προικοδοτήσει τη Βικελαία με επαρκές προσωπικό.

Η σημερινή πραγματικότητα: ας το ήρψουμε ασχολίαστο. Ίσως όταν ο δήμαρχος το έγραψε δεν έπαιρνε υπόψη τις διαθέσεις των συνεργατών του...

Παρά την αδιαφορία, η Βικελαία αντέχει χάρη στο φιλότιμο των ανθρώπων της...

Παρά την πρωτοφανή απαξίωση η Βικελαία προσπαθεί να ανταποκριθεί στον υψηλό ρόλο και την αποστολή της, χάρη μόνο στη διάθεση και το φιλότιμο των ελάχιστων πλέον υπαλλήλων της, τη συμπαραστάση ενός ή δύο δημοτικών παραγόντων που καταλαβαίνουν τι είναι η Βιβλιοθήκη, αλλά και την εκτίμηση και εμπιστοσύνη πολλών άλλων παραγόντων που φυσικά την εμπιστεύονται και της δωρίζουν τις δικές τους συλλογές. Έτσι μόνο το τελευταίο διάστημα, μέσα σε συνθήκες,

που ξεκινούν από την αδιαφορία και φτάνουν στα όρια της πολεμικής η Βικελαία εμπλουτίστηκε με:

-Εκατοντάδες ακόμη έγγραφα και φωτογραφίες του Κρητικού Αρχείου της Εθνολογικής Εταιρείας της Ελλάδος, που αφορούν στις επανστάσεις από το 1821, αλλά και την περίοδο της Κρητικής Πολιτείας.

-Ένα μεγάλο τμήμα της εφημερίδας της αιγυπτιακής διοίκησης Βακάι Γκιριτί, της περιόδου 1832-33

-Τη βιβλιοθήκη και το αρχείο του αρχαιολόγου Μα-

νόλη Μπορμπουδάκη -Τη βιβλιοθήκη του θεολόγου Νίκου Ζευγαδάκη.

Προχώρησε σε 6 νέες σημαντικές εκδόσεις. Πριν από ένα χρόνο κυκλοφόρησε ο Τέταρτος Κώδικας του Τουρκικού Αρχείου Ηρακλείου, με τη φροντίδα της κ. Ελισάβετ Ζαχαριάδου και των συνεργατών της, ενώ τον περασμένο Οκτώβριο κυκλοφόρησαν τα έργα «Αλληλογραφία Στυλιανού Αλεξίου -Ζήσιμου Λορεντζάτου» και «Ανθολογία από το έργο του Παντελή Πρεβελάκη», με την επιμέλεια του

κ. Κώστα Μπουραζάκη, «Λες και ήταν χθες» του κ. Δημήτρη Σάββα, «Ανατύπωση κειμένων του Νίκου Γιανναδάκη» και το 25ο τεύχος του φιλολογικού - ιστορικού περιοδικού της Βιβλιοθήκης «Παλιμψιστος». Αυτές οι τελευταίες πέντε εκδόσεις που, όπως αναφέραμε, κυκλοφόρησαν από τα τέλη Οκτωβρίου, ουδέποτε όμως διανεμήθηκαν ή παρουσιάστηκαν από το δήμο, αν και πέρασαν σχεδόν 4 μήνες!

Εκδόθηκε ακόμη ένας ψηφιακός δίσκος με το έργο

του αρχιμουσικού του δήμου Μηνά Τζωρτζάκη, ενώ οργανώθηκαν, το συνέδριο για την Βραβοκρατία, σειρά διαλέξεων για την κρίση, παιδικές εκδηλώσεις για το βιβλίο κ.λ.π.

Οι εκδόσεις της Βικελαίας είναι περιφημες, ακόμη και στη σημερινή δύσκολη εποχή. Αν τις παρουσίαζε κιάλος ο δήμος...

Λόγω της έρευνας για τη Βικελαία οι σπύλλες «Φωτογραφίες της Ιστορίας» και «Τα κείμενα των κορυφαίων» δεν δημοσιεύονται στη σημερινή έκδοση. Θα δημοσιευτούν κανονικά την επόμενη Δευτέρα.